

Neděle 5. po sv. Trojici

J1 35-51

9.7.2023

Pozdrav:

Počátek náš a pomoc naše je ve jménu Hospodina, Boha našeho,
který učinil nebe i zemi,
který je věrný ve svém hojném milosrdenství
a dílo rukou svých nikdy neopouští.

Introit:

Pozůstatek Izraele se již nebude dopouštět bezpráví a mluvit lživě,
v jejich ústech se nenajde jazyk lstivý.
Budou se pást a odpočívát a nikdo je nevyplaší.

Píseň: 187

Čtení: Gn28,10-22

Píseň: 256

Kázání: J1,35-51

Nacházíme se v třetím dni Ježíšova působení. Ještě nenastala hodina, kdy Ježíš zjeví svým věrným slávu v Káni galilejské. Pisatel úmyslně začíná svá vyprávění slůvkem druhého dne. Jako by se dny kupily jeden na druhý. Jako by vždy záleželo na dni předešlém, na tom, který následuje jako druhý. Svědek Jan se svými dvěma druhy je přitahován k místu, kde spatřil Ježíše.

Ježíš se prochází lidmi shromážděnými v místě, kde probíhá křest. Jakoby mimochodem, Jan prohlásí: „*Hle, beránek Boží.*“ Ti, kteří znají Písem, dodají: který snímá, odnáší, hřích světa. Hřích světa, jak tomu rozumět? Není určeno, jaký hřích svět dělá. Může vůbec svět hřešit? Hřešit může člověk, ale svět?

Ti dva učedníci slyšeli, co řekl, a šli za Ježíšem. Svědectví Jana přiměje jeho dva druhy Ježíše následovat. Ježíš je ten, který se chopí iniciativy. Již nejde stát za zády *beránka Božího*. Ježíš se obrací, aby tváří v tvář poznal své následovatele. „*Co chcete?*“ Bez okolků, naléhavě, ptá se Ježíš nejen těch dvou, ale i nás. Co chceme? Co hledáme?

„*Rabi...kde bydlíš?*“ Možná, že tito dva učedníci chtějí vstoupit do školy mistra. Tudiž chtějí vědět, kde jejich učednictví bude probíhat. Možná, že za touto otázkou se skrývá dotaz: Kde bydlí Syn Boží? Syn Boží, zaznělo shůry, když byl tento muž křtěn.

Pojďte a uvidíte! Tak jako Bůh za denního vánku se procházel v zahradě, i nyní je Ježíš, Syn Boží, v pohybu. Svým konáním rozpohybuje ty, kteří chtějí vědět.

Šli tedy, viděli, kde bydlí, a zůstali ten den u něho. Bylo kolem čtyř hodin odpoledne. Jak bychom rádi věděli, kde to bylo! Jak bychom rádi věděli, kde bylo Ježíšovo sídlo! Jak bychom rádi věděli, kde je Bůh, když hledáme, naříkáme, nevíme!

Následuje řetězová reakce. Ten, který následoval, Ondřej, vyhledá svého bratra Šimona. Zdá se, že den strávený s Ježíšem, beránkem Božím, stačil, aby se Ondřejovi otevřely oči. Z hledání po přebývání-bydlišti, Ježíše-beránka Božího najednou je nalezení. „*Nalezli jsme Mesiáše.*“ Nevíme, kolik následovníků rozpoznalo v Ježíši naplnění svého hledání. Nevíme, kolik bylo těch, kteří vyznali „Ježíš je Mesiáš“ tedy Kristus.

Opět následuje po předešlém dni den druhý. Tentokrát Ježíš sám vyhledává Filipa. Svědek víry nás upozorní, že je ze stejného městečka jako Ondřej a jeho bratr Šimon, nyní již Kéfas-Petr. Betsaida, městečko, kde se mísí židovský a helenistický svět. Ten svět, ze kterého je snímán hřích světa. A svět očekávající Mesiáše. Svět, který hledá, aby byl nalezen.

Řetězová reakce pokračuje: Filip vyhledá svého bratra Natanaela. „*Nalezli jsme toho, o němž psal Mojžíš v Zákoně i proroci, Ježíše, syna Josefova z Nazareta.*“ Jak popsat slovy toho, kterého jsme našli? Jak nazvat toho, který nám prosvětлил náš svět? Syn Boží, Beránek Boží, Mesiáš čili Kristus? Je to ten, o kterém píší knihy Tóry? Kdo je ten muž, který se na nás obrací, když jej následujeme a zve nás k sobě domů?

„*Hle, pravý Izraelita, v němž není lsti.*“ Řekl mu Natanael: „*Odkud mě znáš?*“ Díky podání svědka víry my již Natanaela známe. Víme o něm, jak se jmenuje i o jeho pochybách o muži jménem Ježíš, syn Josefův, a ještě k tomu z Nazaretu. Co od člověka čekat? Natanael čeká něco nebo někoho mimořádného. Člověk jménem Ježíš, to není žádná paráda. Ježíš jej však neoslovuje jménem, ale označuje jej příslušností k vyznání víry. *Pravý Izraelita, pravý křesťan, pravý věřící.* Jak to Ježíš myslel? Co tím chtěl říci? Možná tím Ježíš chtěl říci: Jsi věřící, plníš vše, co je třeba v tomhle pohanském světě. Upřímně věříš, ale něco ti schází. Jsi nedůvěřivý k tomu, co Hospodin již zjevil člověku.

Odkud mě znáš? Odkud nás Pán Bůh zná? Zná nás díky tomu, že žijeme ve světě. V tom světě, ze kterého Ježíš Kristus sňal – odnesl – hřích. Ježíš nás zná dříve, než jsme se k němu dali do učení.

„*Uvidíš věci daleko větší,*“ zaslibuje Ježíš těm, kteří jej vyznávají jako Syna Božího a krále Izraele. Divíme se tak jako Natanael, že bychom mohli zažít ještě něco jiného než svoji tradici, své dogmatické poučky? Přesto, Ježíš nám zaslibuje něco nad naše očekávání i možnosti chápání dosavadních zákonitostí tohoto světa. Toho světa, ze kterého snímá ten beránek Boží hřích světa.

Amen, amen, pravím vám, uzříte nebesa otevřená a anděly Boží vystupovat a sestupovat na Syna člověka. Nebesa otevřená. Svět Boží již není nedosažitelným, vzdáleným. Díky Ježíši je propojen s naším světem. Již zde a nyní můžeme nebesa otevřená vidět. Hřích světa, který čeká na zázraky, který nechce znát svého Stvořitele, je odnesen, abychom uviděli nebesa otevřená.

Amen.

Píseň: 715

Poslání:

On přijde a ukáže světu, v čem je hřích, spravedlnost a soud.

Hřích v tom, že ve mne nevěří;

spravedlnost v tom, že odcházím k Otci a již mne nespatriíte;

soud v tom, že vládce tohoto světa je již odsouzen.

Požehnání:

Požehnej tobě Hospodin a ostříhej tebe.

Osvěť Hospodin tvář svou nad tebou a buď milostiv tobě.

Obrátiž Hospodin tvář svou k tobě a dejž tobě pokoj.

Píseň: 406